

Historia Westlandu

Aleksander Novak

Wydanie II – 10 sierpnia 2023 r., wydanie I 24 grudnia 2021 r., nowe wydanie zostało wzbogacone o właściwe nazewnictwo i inne poprawki.

Jak wiadomo Sławianie Nordaccy to głównie Brodryjczycy, Uhraińcy i Repujerzy. Uhraińcy i Repujerzy mają wspólne pochodzenie - Sewerowe. Praojczyzna Repujerów to Noklezja, zwana jest Białym Repujerstanem. Około roku 300 p.n.e grupa ludów zwana Sewerami, a była to konfederacja plemion Brodryjskich która zamieszkiwała Noklezję, rozpoczęła ekspansję ku środkowej nordacie. Tam spotkała opór plemion Abachaskich, jednak do roku 10 n.e udało się wyprzeć Abachazów na północne wybrzeże Nordaty, z uwagi na dość dużą liczebność Sewerów.. Sewerowie zamieszkali więc środkową Nordatę. Na rok 83 przypada wydarzenie, które określa się mianem Odłamu Sewerowskiego. Otóż legendarny przywódca o imieniu Kikor (65-91 r.), który stał na czele plemiona o nazwie Rjepublijer postanowił zerwać stosunki z resztą plemion. Co więcej wykorzystując sytuację, plemię które zwało się Jerami, zaatakowało i rozgromiło plemię Sigarjetów. Ostatnie plemię, lecz największe, wchodzące w skład rozpadającej się konfederacji Sewerów - Uhraińcy, obserwując sytuację, ufortyfikowali się na swoich ziemiach, zrywając stosunki z Jerami. W roku 76 rozpoczęła się wojna między Jerami a Rjepublijerami, w wyniku której Rjepublijerowie podporządkowali plemię Jerów. Od tego momentu zapanował spokój, który zaowocował rozwój w sztuce i kulturze, ale też w demografii. Największym ówczesnym miastem było Ivanovo, założone przez Ivana Założyciela - jedyne syna Kikora.(żył 75-101 r.). Od początku istnienia tegoż miasta społeczeństwo było zorganizowane, bowiem na jego czele stał vojvoda, co można przetłumaczyć jako książę. Ivanovo uznaje się za pierwsze państwo Repujerskie, które dziś nazywamy Księstwem Ivanowskim (Wojwodstwo Iwanowskie). Następnymi władcami księstwa byli/ła: Nawojka (żyła 89-124 r.), Katbosłor (żył 100-144 r.), Miłojer (żył 127-150), ostatnim księciem był Banojer (żył 149-186). Został zabity w bitwie przez Ordę Rohańską która prowadziła ekspansję na całą Nordatę, wówczas podbito Księstwo Ivanowskie, a na jej miejscu utworzono administrację Rohańską. Miasto również splądrowano, szacuje się że przed napadem Rohańczyków w mieście żyło nawet do 45 tysięcy mieszkańców, po napadzie było to już tylko 33 tysiące. Istnieją spekulacje że Rohańczycy nie zniszczyli Ivanova, ale to jakaś katastrofa geologiczna spowodowała tak masowe umieranie. Okupacja rohańska jak się okazało była nazbyt pokojowa, zachowano kulturę, język i życie publiczne Ivanowa, nie wiadomo dlaczego tak łagodnie podchodzono do ludności. Z "życzliwą" okupacją Ivanovo nadal mogło się rozwijać. Imperium Rohańskie rozpadło się w 626 roku na Księstwo Batawskie, Księstwo Abachaskie, Państwo Uhraińskie i Chanat Kugarski, w której

znalazło się terytorium Westlandu. Wykorzystując sytuację, tajne stowarzyszenie "Sloboda" (pol. "Wolność") wzniciło powstanie w roku 627 w którym co zadziwiające brali udział chłopci (świadczy to o dojrzałej tożsamości narodowej. Uhraińcy pomogli najeżdżając Kugarie i bratersko ich pokonując razem z Repujerami w bitwie pod Paklenicą. Repujerowie utworzyli Królestwo Kentaki (od nazwy krainy geograficznej). Przywódca wyżej wymienionego powstania Rokijer Vulovicz (żył 603-674 r.) założył dynastie. Po powstaniu zyskał wielką przychylnosc narodu, a nawet stal się jego bohaterem.

Drugim królem był Ciechosław Pierwszy Vulovicz (żył 634-704 r.). Za jego panowania podbito Kaganat Taskasu który zajmował tereny ówczesnego Los Klamczox i Taskasu. Państwo zostało podzielone na stany, hrabstwa i kanże. Wprowadzono nowoczesny system wojskowy opierający się na rycerstwie. Trzecim władcą królestwa był Ciechosław Drugi Vulovicz. (żył 677-743). Za jego czasów Kugarzy wybudowali osadę zwaną Los Alexios, jest to dziejsze Los Alexos. Zresztą owy władca zgodził się na autonomię kugarską, a w 737 roku utworzono Księstwo Kugarskie w skład którego wchodziły stany taskaskie. Następnym zasiadającym na tronie była Amelia Wielka Vuloviczowa (żyła 701-766 r.). Przypuszcza się, że była osobą transpłciową z uwagi, że odnaleziono jej portret z tułowiem, a przy kroczu coś wystawało. Z jej czasów pochodzi pierwsza flaga Repujerska. Jej syn Ljubo Vulovicz (żył 725-805 r.) objął tron po jej śmierci. W roku 777 stłumił bunt jednego z plemion Kugarskich - Khitańczyków co poskutkowało wojną z Chanatem Wielkokugarskim (778-779 r.). Wojna nie przyniosła żadnych skutków oprócz osłabienia gospodarki po licznych najazdach na miasta Repujerskie. Oznaczało to znaczne osłabienie stosunków dyplomatycznych z tym krajem. W roku 805 Imperium Abachazji napadło na Królestwo zajmując je na ponad dwa wieki. Wojska królewskie bohatercko biły się do 807 jednak pod naporem liczniejszych Abachazów musiały się poddać. W roku 833 bliżej nieznanym Ljubo Zalatanowicz wzniciła powstanie obejmujące Krajinę. Przez pięć miesięcy istnieje odnowione Królestwo Kentaki które obejmowało jedynie część Krajiny, władzę w tym okresie sprawowała rada regencyjna. w 834 abachaski kan (nazwa władców Abachaskich)

Jaro likwiduje owe odnowione państwo. Podobne powstania wybuchają w 874, 901 i 986 roku. W 1007 roku osłabione Imperium Abachazów rozpadło się a Królestwo Kentaki odrodziło się. Od 1007 do 1013 prowadzono wojnę z pozostałymi wojskami Abachazów. W 1015 nazwę królestwa zmieniono na Królestwo Westland. Władzę wtedy przejęła dynastia Goranów (Gorane). Pierwszym królem w roku 1015 został Jebosław Goran Pierwszym (Pwi Jeboslaw Goran, żył 995-1076 r.). W 1017 roku został on również Królem Uhrainy, co połączyło państwa unią personalną. Rozpoczęły się wtedy podboje górno-środkowej Nordaty, zajmując terytoria rozbitych Abachazów aż nad morze, a zajęto je do roku 1030. Za jego czasów przyjęto zoranizm, a dokładniej w 1046 roku. Nawiązano wtedy również stosunki dyplomatyczne z Brodrią. Okres do XVIII wieku jest w gruncie spokojny. Władzę sprawowali następujący królowie Królestwa Westland: Jebosław Goran Drugi (1050 -1110 r.), Wedźidłosław Goran Niesamowity Pierwszy (Pwi Wedźidloslaw Goran Newegowati), żył 1090-1187 r.), Hiujoljub Goran Mętliwy (żył 1171-1265 r.), Wedźidłosław Goran Umarliwy (żył 1249-1310 r.). Za jego panowania utracono część Abachazji, a stało się to za sprawą powstania, w którym zginął. Nie pozostawił żadnego członka, więc tym samym był to koniec dynastii Goranów. Utraciła się również unia personalna z Uhrainą. Nowa dynastia - dynastia Mostarów objęła władzę. Pierwszym Królem był Hiujoljub Mostar Drugi (Digi Hiujoljub Mostar, żył 1299-1371 r.). Następnie panował Drażoljub Mostar Ulaniec (żył 1347-1410 r.). Dalej idąc objął tron Dżumir Mostar Krzywobrody (żył 1389-1467 r.). Po nim jego córka objęła władzę jako Amelia Mostarowa Wielka Druga (1450-1526 r.). Następnie panował Dżumir Mostar Drugi Krzywoczłonkowy (żył 1500-1576 r.). Ostatnim królem z dynastii Mostarów był Dżumir Mostar Trzeci Bezimienny (żył 1550-1650 r.).

Bowiem w 1650 roku Chanat Kugarski najechał Królestwo Westland co było początkiem długowiecznego zatargu z tym ludem trwającym aż do dzisiaj. Chan Kugarski Quop Yang przejął terytoria aż po Taskas, Abachazja odrodziła się w całości. Kugaria narzuciła swoją religię i kulturę i wprowadziła kolonizację ziem. W 1650 roku również miało miejsce inne ważne wydarzenie a mianowicie przybycie do Północnego Kentucky ludu zwanego Dröxviñérš (czytaj po polsku jako „Druiksfińżersi”) - są to przybysze z Voxlandzkiej Marsylii, potomkowie Amatorów. W Repujerskim języku na lud ten w Westlandzie mówi się „Drukfizere”. W roku 1653 powstało największe

Kugarskie miasto w Westlandzie - Xiasong, w 1657 powstał Kuczen. Indoktrynacja Kugarów w to, że inne ludy są gorsze trwała w najlepsze. Jednak świadomość narodowa Repujerów wcale nie opadła, tak samo jak i u Amatorów. Wytworzyła się wtedy wspólna tożsamość ludowa, lecz nie mylić z narodową. Niestety szanse na powstanie były marne choć takowy zryw miał miejsce w 1733 roku, lecz niestety marny i nieudany. I tak zleciało sto pięćdziesiąt lat żyjąc z dnia na dzień. Kugarzy prowadzili liczne wojny, tym samym biorąc do poboru zkugaryzowanych Repujerów i Amatorów. Szczęściem było że w tym okresie nastąpił wyż demograficzny w miastach, jak i na wsi. Nowe technologie rolnicze pozwalały na liczniejsze zbiory, a to znaczy że można było wyżywić więcej ludzi. Aczkolwiek moralność i tożsamość musiała jeszcze dojrzeć. I tak dojrzewała owa moralność aż do XIX wieku kiedy to inteligencja Repujerska i Amatorska osiągnęła szczyt. Istniały tajne stowarzyszenia, tajne szkoły, tajne organizacje wojskowe, tajne państwo podziemne. Narodziła się wtedy idea wspólnego państwa Amatorów i Repujerów oraz sojuszu przeciw Kugarom. Była to idea zwycięstwa ludu nad tyranem. To był secesyzm. Równocześnie ruch ten był antyfeudalny i przypominał nawoływanie do powstania chłopskiego. XVIII wiek obfitował w repujerski ruch ludowo-socjalistyczny więc większość inteligencji Repujerskiej popierała te cechy secesyzmu. Pierwszym ideologiem secesyzmu, choć wtedy jeszcze takie pojęcie nie istniało, był Jezer Enkes (żył 1767-1834 r., urodzony na jednej z wsi pomiędzy Północnym a Południowym Kentaki) który był dzieckiem repujersko-amatorskiego małżeństwa. Był on filozofem, myślicielem i podziemnym politykiem. Założył szkołę secesjonistów w podziemnej Akademii Ivanowskiej, podziemnej bo Kugarzy od razu zamknęli ją w 1650 i uwięzili tamtejszą inteligencję. Jezer głosił iż trzeba krok po kroku przygotowywać się na odpowiedni moment do powstania przeciw Kugarom, mawiał że takie państwo jak Kugaria nie może trwać wiecznie i wkońcu nadejdzie moment wolności. Zalecił on współpracę rolników Amatorskich z inteligencją Repujerską Zresztą kształcił on wielu Amatorów. W roku 1822 Chanat Kugarski utracił ziemie Abachaskie i Uhraińskie. Państwo owe zapadło w chaos. Aczkolwiek administracja i wojsko Kugarii nie zamierzało rezygnować z Westlandu w którym kolonizacja częściowo się udała, a Kugarzy którzy urodzili się w Westlandzie, których Lud Secesyjny nazwał Indianami, nie zamierzali być pod jarzmem Westlandu. Rok 1823 jest ważną datą, otóż wtedy zawarto tajny pakt amatorsko-repujerskim przeciw kugarom, już oficjalnie. Podpisał go Narodowy Rząd Repujerski z Ludowym Rządem Amatorskim. Oto trzy-punktowa

treść jego. Oczywiście oryginalna była w języku amatorskim i repujerskim.

- Oba narody walczą o wolność przeciw zbrodnicy Kugarom
- Oba narody dążą do utworzenia wspólnego państwa opartego na ideach secesyjnych i demokracji.
- Oba narody szanują siebie nawzajem i uważają się za swoich braci, są równi wobec siebie, razem walczą i umierają.

Układ podpisano 4 maja 1823 roku w Los Alexos. Warto przypomnieć że w 1823 terytorium Westlandu nadal było pod jarzmem Chanatu Kugarskiego. Teraz trzeba było się już tylko do powstania przygotować. Państwo kugarskie było skorumpowane i oparte na przestarzałym feudalnym. Już od 1825 roku zaczęto przekupywać lokalnych wodzów kugarskich. Potajemnie kupowano od nich tereny za paczkę fajek. Tajne państwo ziemne zwano Konfederacją Secesyjną. Tak przez dziesięć lat krok po kroku powiększono zapas broni i amunicji oraz zaplecza. Nie było to łatwe zadanie. Aczkolwiek Kugaria zorientowała się co się dzieje, i w roku 1834 wybuchła wojna kugarsko-secesyjna zakończona częściową klęską Konfederacji Secesyjnej bowiem wojowników Kugarskich nadal było wiele, a poza tym posługiwali się wielką okrutnością. Indianie od Kugarów znacząco się różnili jak widać. Starych wodzów ziem zastąpiono tymi z Kugarii Właściwej, i rozpoczęły się masowe represje na ludzie secesyjnym. W 1853 roku w Kugarii Właściwej zdarzyło się zbawienie = wybuchło Powstanie Magnifikackie które obaliło Chanat. Był to idealny moment na wzniecenie powstania w samym Westlandzie.

Samo powstanie o którym zaraz opowiem było najważniejszym wydarzeniem dla tożsamości secesyjnej. Indianie nie umieli się zorganizować i pozostali niezwarci. 16 czerwca 1854 roku wybuchło powstanie, wtedy również miała miejsce deklaracja niepodległości Secesyjnej Republiki Westland. W walkach od 17 czerwca do 2 lipca 1854 mocno ucierpiała stolica, jednak zdołano w zasadzie nie wyprzeć, a zabić wszystkich Indian. W wrześniu opanowano całe Los Klamczox. Do końca grudnia 1854 roku opanowano Północne Kentucky. Straty wojsk secesyjnych w górskich rejonach wynosiły ponad 34 tysięcy żołnierzy, przypuszcza się że Indian było to 100 tysięcy. Rozpoczęto najbardziej żmudny okres wojny, czyli inwazja na Południowe Kentaki, w którym całość to góry. 28 sierpnia 1854 samo wyzwoliło się Ivanovo,

jednak ponownie zostało zajęte przez Indianów 11 września. 21 maja 1855 roku rozpoczęto inwazję na owe Południowe Kentaki głównie kawalerią ze wsparciem artylerii. To rozgromiło India i do końca lipca 1855 roku zajęto Południowe Kentaki. 1 sierpnia 1855 roku rozpoczęto inwazję na Taskas zakończoną sukcesem 25 września 1855 roku. Do tego czasu kolegiarnie rządził Wielki Kongres SRW, jednak 27 września 1855 roku uchwalono konstytucję która wprowadziła urząd prezydenta. Datę wyborów wyznaczono na 15 listopada 1855 roku. Pierwszym Prezydentem SRW został repujer Ljubisa Sprangfed (żył 1788-1856 r.). Ustabilizował on kraj po krwawej wojnie. Za jego sprawą Wielki Kongres uchwalił niewolnictwo dla Indian którzy w przeszłości znęcali się na ludzie secesyjnym. Niewątpliwie był dobrym prezydentem jednak niespodziewanie zmarł 14 października 1856 roku z niewiadomych przyczyn. Następne wybory odbyły się 18 grudnia 1856 roku i wygrał je Jan Kamarazov (żył 1801-1863 r.). Przeżył on swoją całą 5-letnią kadencję. Za jego sprawą Wielki Kongres uchwalił walutę - Secesa (do dziś walutą w Cesarstwie Insulii jest Seces, w przeszłości także istniał Seces Repujerski w Repujerstanie jednak po wstąpieniu na Forum Bastionu w połowie 2023 roku z niego zrezygnowano). Warto powiedzieć o ustroju SRW. Otóż kraj był konfederacją państw na które przyjęło się, iż mówi się stany. Prezydent za to miał jedynie symboliczny tytuł, wielki autorytet, i odpowiadał za Armię Secesyjnej Republiki Westland oraz za politykę zagraniczną kraju. 2 stycznia 1862 roku bandycka organizacja „Banda” na którą zwyczajowo mówiło się bandyci, wypowiedziała wojnę rządowi SRW. Wraz z nimi Indianie odprawili powstanie narodowe. Głównie na Taskasie i na Nowym Alexinos. Owi Indianie przyjęli w XVIII wieku islam. Powstanie Indian upadło po 6 miesiącach lecz rząd z organizacją Bandy musiał spierać się jeszcze przez długie dekady. Ostatecznie 13 sierpnia 1862 powstała w ramach SRW Republika Taskaska, co było marionetkowym państwem Republiki Południowego Kentaki i Socjalkapitalistycznej Republiki Kentaki. Od 3 lutego 1861 roku Prezydentem SRW został Ivan Romanow, z pochodzenia Repujer.